

Urbanus

GAZETA PARAFIALNA 4(119) 2026

Parafia pw. św. Urbana I w Zielonej Górze
KOŚCIÓŁ PATRONALNY MIASTA ZIELONA GÓRA

Święty Urbanie I, Patronie nasz, módl się za nami!

MYŚL MIESIACA:

Gdzież nam, słabym ludziom, szukać bezpiecznego i trwałego schronienia, jeśli nie w ranach Zbawiciela.

św. Bernard

Drodzy Czytelnicy i drodzy Parafianie

Przeżyliśmy Wielki Post, Triduum Paschalne i Wielkanoc. Wspominaliśmy po raz kolejny w naszym życiu pamiątkę męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. A czy w moim wnętrzu coś się zmieniło? Za każdym razem, kiedy idziemy do spowiedzi, kiedy próbujemy walczyć z grzechami, Chrystus zmartwychwstaje w naszych sercach. Na Wielkanoc składaliśmy sobie różne życzenia, najpopularniejsze „wesółych świąt”. Ale życzymy sobie jak najczęściej zmartwychwstań... z niemocy grzechu do łaski uświęcającej.

Opiekun gazetki ks. Michał Barański

ALLELUIA !!! JEZUS ŻYJE !!!

Oktawa Zmartwychwstania Pańskiego Biała Niedziela Niedziela Miłosierdzia Bożego

Tradycja obchodzenia oktawa pojawiła się na przełomie III i IV wieku. Jako pierwszą zaczęto obchodzić Oktawę Zmartwychwstania Pańskiego. Był to czas, w którym katechumeni ochrzczeni podczas Liturgii Paschalnej przystępowali do tzw. Mistagogii, czyli wtajemniczenia chrześcijańskiego. Uczestniczyli wtedy w katechezach wprowadzających w tajemnicę Eucharystii. Z czasem chętnych do przyjęcia chrztu było tak wielu, że wyznaczono kolejny czas oktawa po Zesłaniu Ducha Świętego.

Jedną z interpretacji terminu oktawa mówi o symbolice liczby - 8. Ta miała być kojarzona z trwałością, nieskończonością, czymś wiecznym. Po siódmym dniu tygodnia ósmy na nowo otwiera kolejny tydzień - następuje pewien powtarzający się cykl. W dawnych kościołach niejednokrotnie ośmiokątny kształt nadawano chrzcielnicom. Starożytni chrześcijanie wiązali ósemkę z ideą odradzania się przez chrzest i zmartwychwstanie.

Zmartwychwstanie, które dokonało się raz, jest więc trwałe i jego skutki są nieodwracalne.

Oktawa danego święta czy uroczystości jest nie tylko przedłużeniem świętowania przez osiem dni, ale podkreśla jego szczególny, wyjątkowy charakter, nawet wśród innych świąt. Dawniej takich świątecznych oktawa było więcej - swoje oktawa miały oprócz Zmartwychwstania Pańskiego, Zesłanie Ducha Świętego, uroczystość Bożego Ciała, Objawienie Pańskie, Boże Narodzenie, Wniebowstąpienie, Uroczystość Najświętszego Serca Jezusowego, a nawet Wszystkich Świętych. W 1955 r. papież Pius XII (1939-1958) uznając, że wielość oktawa rozmywa ich rangę, zdecydował o likwidacji większości z nich - zostały tylko trzy: Bożego Narodzenia, Zmartwychwstania Pańskiego i Zesłania Ducha Świętego. 15 lat później Jan XXIII (1958-1963) zlikwidował oktawa Zesłania Ducha Świętego. Zostały dwie: Bożego Narodzenia i Zmartwychwstania Pańskiego. Z czego ta druga ma tzw. pierwszą rangę, czyli znosi wszystkie inne święta i posty, zachowując charakter uroczystości liturgicznej.

Z kolei ślady dawnych oktawa zachowały się do dziś w różnych formach duchowości i pobożności: np. przez osiem dni poczynawszy od uroczystości Wszystkich Świętych możemy uzyskać odpust zupełny za zmarłych. W tzw. oktawa Bożego Ciała wokół kościołów organizowane są procesje z Najświętszym Sakramentem.

W czasie Oktawa Wielkanocnej poza niedzielami nie ma obowiązku uczestnictwa we Mszy Świętej, ale Kościół

zachęca, aby przede wszystkim za pomocą Eucharystii podkreślić uroczysty charakter tych dni. Każdego dnia możemy usłyszeć fragmenty Ewangelii, które opowiadają o spotkaniach Jezusa z uczniami po Jego zmartwychwstaniu. Możemy zobaczyć jak Dobra Nowina rozchodziła się po pierwszym Kościele.

Ostatnim dniem Oktawa Zmartwychwstania Pańskiego jest Biała Niedziela. Jej symbolika jest bogata. W starożytnym Kościele neofici, czyli osoby ochrzczone podczas Wigilii Paschalnej, przez cały tydzień wielkanocny aż do Białej Niedzieli nosili białe szaty. Szaty te miały symboliczne znaczenie:

- Biel symbolizowała oczyszczenie z grzechu pierwotnego i osobistych win, dokonane przez chrzest, oraz duchowe odrodzenie jako „nowe stworzenie” w Chrystusie (2 Kor 5, 17);
- Białe szaty nawiązywały do chwały zmartwychwstałego Jezusa, opisanego w Ewangelii w lśniącej bieli (np. Mt 17, 2), przypominając, że ochrzczeni uczestniczą w Jego zwycięstwie nad śmiercią;
- Neofici w białych szatach byli widocznym znakiem wzrostu Kościoła i działania Ducha Świętego, co budowało radość wspólnoty wierzących.

Uroczyste zdjęcie szat w Białą Niedzielę oznaczało zakończenie okresu wprowadzenia w życie chrześcijańskie i wezwanie do zachowania łaski chrztu w codziennym życiu (duchowym i moralnym). Choć dziś zwyczaj ten nie jest powszechny, symbolika białych szat pozostaje żywa w liturgii chrzcielnej, gdzie nowo ochrzczonego zakłada się białą szatę lub jej miniaturkę. Współcześnie Biała Niedziela zachęca nas do odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych, odrzucenia grzechu i wierności Bogu, przypominając o łasce otrzymanej w sakramencie chrztu.

Od 2000 roku, dzięki św. Janowi Pawłowi II, Biała Niedziela jest obchodzona jako Niedziela Miłosierdzia Bożego, zgodnie z objawieniami św. Faustyny Kowalskiej.

Niedziela Miłosierdzia podkreśla ciągłość radości paschalnej i jej kulminację w tajemnicy Bożej miłości. Biała Niedziela – Niedziela Miłosierdzia łączy więc przeszłość Kościoła z jego współczesną misją, wzywając nas do życia w łasce, miłosierdziu i nadziei zmartwychwstania.

Korzystano z:

Za <https://warszawa.saletyni.pl/co-to-jest-oktawa-wielkiej-nocy-i-jak-ja-swietowac-3/> 14.03.2026

Za <https://www.gosc.pl/doc/8192477.Co-oznacza-Oktawa-Wielkanocy> dostęp 14.03.2026

Za <https://www.niedziela.pl/artykul/42239/Oktawa-Wielkiej-Nocy> dostęp 14.03.2026

Za <https://katechumenat.pl/archiwa/6361> dostęp 22.03.2026

Opracowała
Marlena Magda-Nawrocka

Rekolekcje wielkopostne

Rekolekcje w naszej parafii pw. Św. Urbana I głosił ksiądz kanonik Piotr Kubiak – kanclerz Kurii Diecezjalnej.

Dzień I

Ludzie współcześni nie mówią o śmierci. Nie chcą o niej wiedzieć. To temat tabu. Świętują Halloween.

Jezus pokonał śmierć, wskrzesił trzy razy. Ci, którzy wrócili ze śmierci, nie są zadowoleni – byli już szczęśliwi. Tylko połowa wierzących wierzy w zmartwychwstanie.

Czy ja usłyszę po śmierci zaproszenie Jezusa? Życie bez łaski uświecającej to ciemność.

Dzień II

Życie w grzechu nie daje szczęścia. Wywołuje negatywne odczucia – strach, nawet obrzydzenie. Faryzeusze przyprowadzili przed Jezusa cudzołożnicę, chcieli Go skompromitować. On milczał, tylko pisał palcem po ziemi – może grzechy oskarżycieli? Wtedy karą dla takiej kobiety było ukamienowanie. Taka kara nie przyniesie nic dobrego. Z własnymi grzechami trzeba walczyć.

A ja? Grzeszymy, ale rzucamy kamieniami – zawsze jest ktoś gorszy ode mnie. Nie uważajmy się za lepszych, bo inni nie znają naszych grzechów. Tamci odeszli. Człowiek może odrzucić Boże przebaczenie. Ale na kobietę Jezus patrzył z miłością. Odeszła usprawiedliwiona. Jezus szuka grzeszników, współczuje, jest obok. Wybacz, nie potępia. Józef nie oskarżył Maryi – kochał Ją.

Dzień III

Ja Jestem – to imię Boga. O tym kto jest katolikiem stanowią kanony Prawa Kanonicznego (1752). Do Kościoła należy ten kto:

- wyznaje wiarę
- uczestniczy w sakramentach
- uznaje prymat papieża.

Na przykład kościół polskokatolicki, mimo zewnętrznych podobieństw nie jest poddany papieżowi.

Jeśli ktoś dokonuje apostazji, powoduje ekskomunikę i wykluczenie z Kościoła. Istnieje jednak Diecezjalny Ośrodek Katechumenalny, który pomaga księżom w przygotowaniu chętnych (tych co odeszli) do powrotu. Kryzysy się zdarzają, ale nie powinny prowadzić do odejścia.

Kościół to przedsięwzięcie Królestwa Bożego

Dzień IV

Zwiastowanie to zaślubiny Boga z człowiekiem. Początek Kościoła. Bóg oczekuje też naszego „tak”. Chce naszego dobra i wie co dla nas najlepsze. Nie ma prostszej

drogi do Boga niż droga Maryi.

I - zwiastowanie to było odejście od Boga przez Ewę,

II – zwiastowanie to powrót dokonywany przez Maryję

Ona stała się bramą przez którą Bóg przyszedł na świat, to serce całkowicie oddane Jego miłości, akt zupełnego zaufania. Kościół wspomina to każdego dnia gdy biją dzwony na Anioł Pański. Maryja to wzór posłuszeństwa. Jej misja była bardzo trudna. Ślubowała czystość, a tu małżeństwo, macierzyństwo. To rodziło rozterki – nie wiedziała wszystkiego. Jest Matką zawierzenia. Bóg nam różnie objawia swoją wolę. Maryja - duchowe piękno – powiedziała „tak”. Niech nas umacnia. Uczy wypowiadać nasze „tak”.

Aleksandra Hirnle-Więskowicz

Zdjęcia:
Stanisław Matuszewski

SANKTUARIA DIECEZJI ZIELONOGÓRSKO -GORZOWSKIEJ BABIMOST

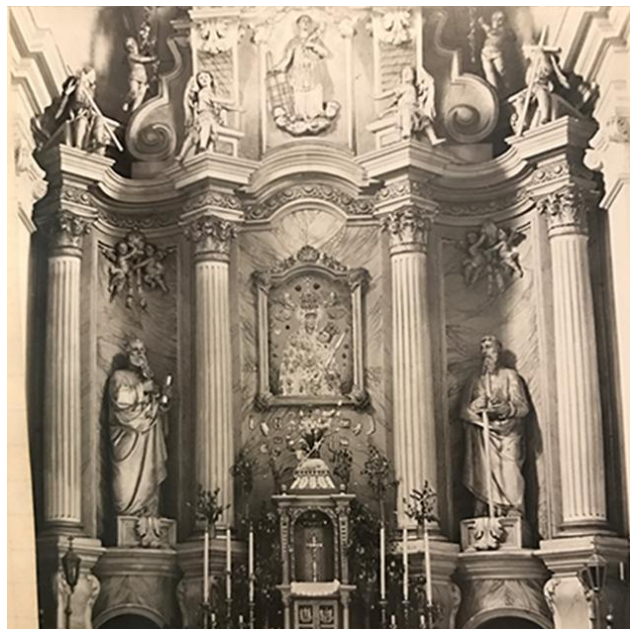
Mieszkańcom Zielonej Góry miejscowość Babimost, kojarzy się przede wszystkim z lotniskiem (w ostatnich latach rozbudowanym i zmodernizowanym). Ale znajduje się tam także jedno z sanktuariów diecezji zielonogórsko-gorzowskiej, gdzie od wieków oddawana jest cześć Matce Bożej.

Sanktuarium Matki Bożej Gospodyni Babimojskiej w Babimocie znajduje się ok. 40 km od Zielonej Góry i jest jednym z ważniejszych ośrodków kultu maryjnego w zachodniej Polsce. Choć jako sanktuarium zostało ustanowione stosunkowo niedawno, jego tradycja religijna sięga wielu stuleci wstecz i jest ściśle związana z historią regionu oraz lokalnej społeczności.

Dzieje Babimostu zaczynają się w średniowieczu – pierwsze wzmianki o miejscowości pochodzą z 1257 roku. Już wówczas istniał tu ośrodek religijny, a parafia rozwijała

się przez kolejne wieki, mimo licznych trudności historycznych. Sercem dzisiejszego sanktuarium jest kościół pw. św. Wawrzyńca, którego obecna, barokowa forma pochodzi z 1740 roku. Wcześniej istniały tu świątynie drewniane, sięgające nawet XIII wieku. Szczególne znaczenie dla rozwoju kultu maryjnego miał cudowny obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem, zwanej „Gospodynią Babimojską”. Prawdopodobnie powstał on w XV wieku i od wieków otaczany był czcią wiernych. Jednym z najważniejszych wydarzeń w historii kultu było ocalenie miasta od epidemii cholery w 1710 roku. Mieszkańcy przypisali to wstawiennictwu Maryi i złożyli ślub, że będą corocznie obchodzić święto Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny 21 listopada.

W XIX wieku kult Matki Bożej Gospodyni Babimojskiej nabrał szczególnego znaczenia w okresie tzw. Kulturkampfu, kiedy to ludność polska broniła swojej tożsamości religijnej i narodowej. Maryjność stała się ważnym elementem oporu wobec germanizacji.

W okresie międzywojennym kult ten osłabł, a nawet doszło do usunięcia oryginalnego obrazu z kościoła. Dopiero w 1968 roku, dzięki staraniom ks. Józefa Janickiego, przywrócono jego znaczenie – obraz został odnaleziony, odnowiony i ponownie uroczystie intronizowany. Od tego czasu coroczne uroczystości odpustowe 21 listopada ponownie zaczęły gromadzić wiernych i pielgrzymów. Choć

kult trwał od wieków, formalne ustanowienie sanktuarium nastąpiło dopiero 21 listopada 2020 roku. Decyzję tę podjął biskup diecezji zielonogórsko-gorzowskiej, Tadeusz Lityński. Było to wydarzenie symboliczne – miało miejsce w 310 rocznicę ślubów złożonych podczas epidemii cholery. Podniesienie świątyni do rangi sanktuarium potwierdziło znaczenie Babimostu jako miejsca pielgrzymkowego.

Współcześnie sanktuarium dynamicznie się rozwija i przyciąga coraz większą liczbę wiernych. Szczególną rolę odgrywają tu: coroczne uroczystości odpustowe 21 listopada, pielgrzymki kobiet oraz Kół Gospodyń Wiejskich z regionu, wydarzenia diecezjalne i rekolekcje. W ostatnich latach zauważalne jest wyraźne ożywienie kultu Matki Bożej Gospodyni Babimojskiej, szczególnie od 2016 roku. Istotnym elementem rozwoju sanktuarium jest także infrastruktura dla pielgrzymów. W 2025 roku otwarto Dom Pielgrzyma „Przystań Gospodyni”, który powstał w odrestaurowanym XVIII-wiecznym budynku i służy zarówno grupom

pielgrzymkowym, jak i indywidualnym gościom. Zachęcamy wszystkich naszych czytelników do odwiedzenia babimojskiego sanktuarium i złożenia swoich prośb Panu Bogu, przez wstawiennictwo Matki Bożej Gospodyni Babimojskiej.

Ks. Michał Barański

Dwa jubileusze

W bieżący roku parafia pw. św. Krzyża w Warszawie przeżywa jubileusz 400-lecia erygowania. W ubiegłym roku 400-lecie istnienia świętowało Zgromadzenie Księży Misjonarzy św. Wincentego à Paulo. Centralne obchody zaplanowane były na 26 kwietnia 2025 r. ale z uwagi na pogrzeb papieża Franciszka przelożono je i połączono jubileusz Zgromadzenia z jubileuszem parafii. Jubileusze te są dla nas istotne z uwagi na uczestnika wydarzeń, ks. Biskupa Pawła Sochę.

W uroczystej Mszy Świętej w Bazylice z racji tych jubileuszy, 13 marca 2026 r. wzięli udział biskupi z całej Polski - uczestnicy 404. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski oraz nuncjusz apostolski w Polsce, abp Antonio Guido Filipazzi.

Kazanie wygłosił biskup senior, diecezji zielonogórsko-gorzowskiej Paweł Socha CM, który jest szczególną postacią dla księży tej parafii, ponieważ wyświęcił jej obecnego proboszcza oraz jest członkiem Zgromadzenia Księży Misjonarzy.

Przewodniczył abp Tadeusz Wojda, przewodniczący Konferencji Episkopatu. W Eucharystii wzięli udział biskupi, duchowieństwo, siostry zakonne i wierni.

Na początku liturgii głos zabrał ks. dr Paweł Holc CM, wizytator Polskiej Prowincji Księży Misjonarzy i przypomniał krótko historię powstania parafii.

400 lat temu, w 1626 r. bp poznański Jan Wężyk, późniejszy metropolita gnieźnieński erygował przy małym drewnianym kościółku nową parafię, parafię św. Krzyża. Usytuowana przy drodze do Krakowa obejmowała przedmieścia Warszawy – Krakowskie Przedmieście.

Ks. Paweł przypomniał, że rok wcześniej w Paryżu powstało Zgromadzenie Księży Misjonarzy założone przez

św. Wincentego à Paulo. Pierwsi misjonarze dotarli do Polski w 1651 r. i zamieszkali przy kościele św. Krzyża.

– Myślę, że nikomu nie trzeba tłumaczyć, jak istotną rolę

w historii stolicy i całej Ojczyzny pełniła i nadal pełni bazylika św. Krzyża. Miejsce symbol – powiedział. Zwrócił uwagę, że figura Chrystusa przed bazyliką wzywa, by nigdy nie tracił nadziei a zarazem przypomina, że chrześcijańska nadzieja nieodłącznie związana jest z krzyżem Zbawiciela.

W homilii bp Paweł Socha nawiązując do czytań mszalnych podkreślił, że to Jezus jest wypełnieniem całego Prawa. Mówił też o pokusie pełnienia posługi kapłańskiej rozumianej w duchu tego świata, z koncentracją na władzy i rządzeniu.

- Trzeba przejść od duszpasterstwa nieustannego planowania, aktywizmu, przywiązywania wielkiej wagi do liczb, statystyk i wymiernego sukcesu, do wspólnego

wsluchiwania się w to, co mówi i co poleca czynić nasz Pan. Trzeba przypomnieć sobie, nie tylko my kapłani i biskupi ale też świeccy, że władza tak polityczna jak i religijna staje się idolem, fałszywym absolutem, kiedy ulega pokusie zawartej w sprawowaniu urzędu – przestrzegali.

Podkreślił, że moc Chrystusa nie opiera się na przemocy, ale na wolności, nieskończonej Boskiej miłości, aż do śmierci. – Chrystus realizował postawę służebną – powiedział dodając, że jest to postawa rozwiązywania nawet najtrudniejszych spraw mocą Boga.

Nawiązując do słów kard. Roberta Saraha, który mówił o trudnym problemie skandali, które dotknęły Kościół w ostatnich latach, Ks. Biskup powiedział, że skandale wymagają prawdy i oczyszczenia. Natomiast jeszcze bardziej niż reformy strukturalne potrzebne jest nawrócenie serc.

Wezwał, by na wzór świętych, podejmując działania, widzieć siebie jako narzędzie mocy Boga.

Zwrócił uwagę, jak ważne jest przebywanie na modlitwie z Panem, by wiernie pełnić Jego wolę i z niego czerpać moc zbawczą.

Odwołując się z kolei do św. Wincentego a Paulo, którego bp Socha jest duchowym synem poprzez śluby

w Zgromadzeniu Księża Misjonarzy, powtórzył za nim: „to nie ja, to Chrystus jest autorem tych dzieł”.

Bp Socha przyznał, że „w duchu bezwzględnego priorytetu Boga i budowania pasterskiej posługi prawdą, miłością i mocą Chrystusa, żyli mistycy jak św. Franciszek z Asyżu, św. Ignacy Loyola, św. o. Pio, św. Jan Paweł II, wielu kardynałów, biskupów, prezbiterów, osób życia konsekrowanego i wiernych świeckich”. „To oni byli i są narzędziem Chrystusowej mocy zbawczej w świecie” – wskazał.

Zakończył modlitwą: Spraw Panie, by Twoje myślenie, mówienie i działanie stawało się nieustannie moim, bo tylko Ty jesteś Zbawicielem świata a ja Twoim niegodnym narzędziem.

Założyciel Zgromadzenia Księża Misjonarzy, Wincenty à Paulo urodził się we Francji, 24 kwietnia 1581 r. w biednej, wiejskiej rodzinie. Gdy miał 14 lat rodzice wysłali go do szkoły franciszkanów. Oplacał szkołę zarabiając daniem korepetycji. Po ukończeniu szkoły podjął studia teologiczne w Tuluzie. W wieku 19 lat został kapłanem. Przeszedł różne koleje losu, w tym dwuletnią niewolę turecką. Przeżył wstrząs kiedy zrozumiał, że Bóg pozwala się dotknąć w ubogich, w nich potwierdza swoją obecność.

25 stycznia 1617 roku wygłosił kazanie na temat spowiedzi generalnej, w którym zachęcał do spowiedzi z całego życia. W odzewie wielu do niej przystąpiło. Wincenty przeżył to jako cud, uznał to za duchowy początek Zgromadzenia.

Zaczął gorliwie służyć ubogim i pokrzywdzonym. Złożył Bogu ślub poświęcenia się ubogim. Głosił im Chrystusa i prawdę odnaną w Ewangelii. Zgromadził wokół siebie kilku kapłanów, którzy w sposób bardzo prosty i dostępny głosili ubogim Słowo Boże. W ten sposób w 1625 r. powstało Zgromadzenie Księża Misjonarzy (Congregacio Missionis CM)

Wincenty zmarł w 1660 r. w wieku 79 lat. Jego misjonarze pracowali wtedy już w większości państw europejskich, dotarli też do krajów misyjnych w Afryce północnej. W 1651 r. przybyli również do Polski. W roku 1729 papież Benedykt XIII wyniósł Wincentego do chwały błogosławionych, a papież Klemens XII kanonizował go

w roku 1737. W 1885 r. Leon XIII uznał go za patrona wszystkich dzieł miłosierdzia w Kościele.

Pierwsi misjonarze przybyli do Polski na zaproszenie królowej Marii Ludwiki Gonzagi i jej małżonka króla Jana Kazimierza w 1651 roku i zamieszkali w ofiarowanym przez królową drewnianym domku z ogrodem na terenie

parafii św. Krzyża w Warszawie.

Z biegiem czasu misjonarze zakładali swoje domy w kolejnych miastach. Do końca XVII wieku powstały: w Wilnie, Krakowie, Przemyślu, Łowiczu. W 1864 roku za wspieranie powstania styczniowego zgromadzenie razem z innymi zostało skasowane ukazem carskim. Pozostał ich dom w Krakowie w zaborze austriackim. Zakonnicy w 1918 r. powrócili do Warszawy.

Od wieków świątynia stanowi duchowe centrum Warszawy i główny dom Zgromadzenia Misji w Polsce.

Kościół był świadkiem wielkich wydarzeń historycznych w życiu stolicy i kraju. Świątynia pełni rolę narodowego panteonu. W tym kościele spoczywają prochy nie tylko zasłużonych misjonarzy, takich jak: Lambert aux Couteaux, Bartłomiej Tarło czy Gabriel Baudouin. Leżą tu między innymi Adam Kazimierz Czartoryski i Stanisław Małachowski. Znajdują się też tutaj serca Fryderyka

Chopina i Władysława Reymonta. Stąd żegnano przed ostatnią drogą Stanisława Kostkę Potockiego, Edwarda Odyńca, Stanisława Moniuszkę, Karola Szymanowskiego, Pawła Jasienicę i wielu innych. W kościele Świętego Krzyża modlili się królowie, prezydenci, kardynałowie i dowódcy, nuncjusz apostolski Achilles Ratti, późniejszy papież Pius XI, a w 1987 roku sam Ojciec Święty Jan Paweł II. Od czasów króla Stanisława Augusta Poniatowskiego kościół ten stał się świątynią o charakterze ogólnopolskim ze względu na odbywające się w nim uroczyste nabożeństwa i manifestacje patriotyczne.

To w murach tego kościoła w 1707 r. po raz pierwszy zabrzmiało nabożeństwo Gorzkich Żali. Jest ono odprawiane jest do dziś w każdej świątyni w Polsce w Wielkim Poście. Nazywane bywa polską Pasją.

Podczas Powstania Warszawskiego w 1944 roku kościół stał się redutą walk i uległ ogromnym zniszczeniom. Słynna figura Chrystusa dźwigającego krzyż która stanęła przed kościołem w 1858 r. spadła na bruk. (Czterdzieści lat

później zastąpiła ją trwalsza kopia z brązu, ustawiona na granitowym cokole z napisem „Sursum corda” – W górę serca.) Ręka powalonego Chrystusa wskazywał na niebo. Stała się symbolem niezłomności miasta. Niemcy wywieźli posąg i porzucili w okolicach Nysy na Opolszczyźnie. Figura powróciła na miejsce w maju 1945 r.

Po wojnie, dzięki ogromnemu wysiłkowi wiernych i duchowieństwa, świątynię odbudowano. W 1953 roku prymas Stefan Wyszyński poświęcił zrekonstruowany ołtarz główny.

Współczesna historia kościoła to przede wszystkim transmisje Mszy Świętej przez Polskie Radio, które rozpoczęło cotygodniowo od niedzieli 21 września 1980 roku jako realizację postulatów „Solidarności” po podpisaniu Porozumień Sierpniowych w Gdańsku. Słuchać jej można w każdą niedzielę o godzinie 9:00 w pierwszym programie radia. Dzięki nim kościół stał się bliski milionom Polaków w kraju i za granicą. W uznaniu historycznej i duchowej rangi świątyni, papież Jan Paweł II w 2002 roku podniósł kościół Świętego Krzyża do godności Bazyliki Mniejszej.

Anna Paszkowicz-Szymczak

Na podstawie:

<https://archwwa.pl/parafie/swietego-krzyza-na-trakcie-krolewskim-bazylika/>

<https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/09-27.php3>

<https://misjonarze.pl/swieci-i-blogoslawnieni/sw-wincenty-a-paulo/>

<https://warszawa.gosc.pl/doc/9624807.Na-skrzyzowaniu-drog-swietych-i-grzesznikow>

Współczesne Misterium Męki Pańskiej

– poruszające świadectwo wiary i refleksji

W niedzielę, 15 marca 2026 na Mszy Świętej, o godz. 11:00 odbyło się wyjątkowe wydarzenie – współczesne Misterium Męki Pańskiej, które zgromadziło wiernych z naszej parafii i nie tylko. Dla wielu było głębokim przeżyciem duchowym.

Przedstawienie zostało przygotowane, przez grupę teatralną działającą przy naszej parafii. Oryginalny scenariusz napisała s. Agnieszka Miduch w 2008 roku. Grzegorz Junke, reżyser spektaklu, dokonał niewielkich zmian, dostosowując scenariusz do bieżących czasów. Przedstawienie przygotowano w nowoczesnej formie, ukazującej nie tylko historię męki Jezusa Chrystusa, ale również odniesienie jej do codziennego życia współczesnego człowieka. Poszczególne sceny prezentowały powszechne ludzkie słabości i grzechy, takie jak obojętność, pycha, zazdrość czy brak miłości wobec drugiego człowieka.

Szczególnie wymownym elementem spektaklu był symboliczny gest aktorów, którzy po każdej scenie zawieszali na sobie tabliczki z nazwą popełnianego grzechu. Ten prosty, ale bardzo sugestywny znak ukazywał ciężar ludzkich wyborów i ich konsekwencje.

Kulminacyjnym momentem była scena przy krzyżu. Postać Jezusa stawała wobec ludzi obciążonych swoimi winami, a oni – jeden po drugim – oddawali swoje „ciężary”, zawieszając je na krzyżu. Ten obraz w niezwykle poruszający sposób przypominał o istocie chrześcijańskiego przesłania: o miłości, przebaczeniu i nadziei.

Przedstawienie zostało przyjęte z dużym skupieniem i wzruszeniem. Dla wielu uczestników było to nie tylko wydarzenie artystyczne, ale przede wszystkim duchowe doświadczenie, skłaniające do refleksji nad własnym życiem.

Współczesne Misterium Męki Pańskiej pokazało, że przesłanie sprzed dwóch tysięcy lat pozostaje nadal aktualne – a droga krzyża to nie tylko historia, lecz także rzeczywistość obecna w życiu każdego człowieka.

Urszula Junke

Zdjęcia: Stanisław Matuszewski

Niedziela Palmowa

29 marca 2026

Szósta niedziela Wielkiego Postu nazywana jest Niedzielą Palmową i rozpoczyna obchody Wielkiego Tygodnia. Witamy Pana Jezusa jako Króla, potem słyszymy jak został odrzucony. Wszystko to w czasie Mszy Świętej, w której Liturgia wspomina uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy i rozważa Jego Mękę.

Palma to znak wiary.

„Trzeba zaakcentować fakt, że palm nie przechowuje się jak amulety, lecz jako świadectwo wiary w Chrystusa, Króla mesjańskiego, i Jego paschalne zwycięstwo” („Dyktorium o pobożności ludowej i liturgii” por. nr 139)

Poświęconą palmę dobrze jest umieścić w domu – za krzyżem, obrazem lub w innym widocznym miejscu – jako znak, że ten dom należy do Tego, który zwyciężył śmierć.

Wielki Tydzień to czas decyzji. Możemy zostać z tłumem krzyczącym - ukrzyżuj Go, albo pójść z Jezusem dalej, przez krzyż – aż do światła. Bo Chrystus zwyciężył!

Redakcja

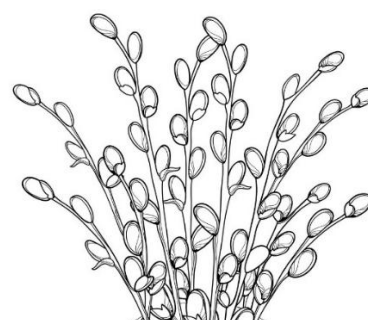

Konkurs na największą palmę wielkanocną

Zdjęcia: Stanisław Matuszewski

WIELKI CZWARTEK

2 kwietnia 2026

Zdjęcia: Maria Paszkowicz

Czcigodny Księżu Proboszczu
Mirosławie Donabidowiczu
czcigodny Księżu Wikariuszu
Michale Barański,

*dziękujemy Wam, że odpowiedzieliście na głos Chrystusa,
który wzywał Was do pójścia za Nim.*

*Dzięki Wam i Waszej pracy, możemy przybliżyć się do Chrystusa.
Za każdą Eucharystię, kazanie, spowiedź, modlitwę, błogosławieństwo,
za wszystkie udzielone sakramenty
- za wszystkie łaski, które dzięki Waszej posłudze otrzymaliśmy od Pana
– z głębi serca dziękujemy!*

*Jesteśmy wdzięczni za Waszą życzliwość, otwartość, uśmiech,
wszelką pomoc i poświęcony czas.*

*Chcemy Was zapewnić, że każdego z Was codziennie otaczamy swoją modlitwą,
a dziś – w dniu Waszego święta czynimy to w sposób szczególny.*

Życzymy Wam, abyście zawsze pozostali wierni Chrystusowi.

*Niech On obdarza Was tymi łaskami, których potrzebujecie,
by jeszcze pełniej realizować kapłańskie powołanie.*

*Życzymy zdrowia, radości, przede wszystkim - abyście wzorem Chrystusa
byli Dobrymi Pasterzami i osiągnęli świętość!*

Szczęść Boże!

Redakcja

WIELKI PIĄTEK

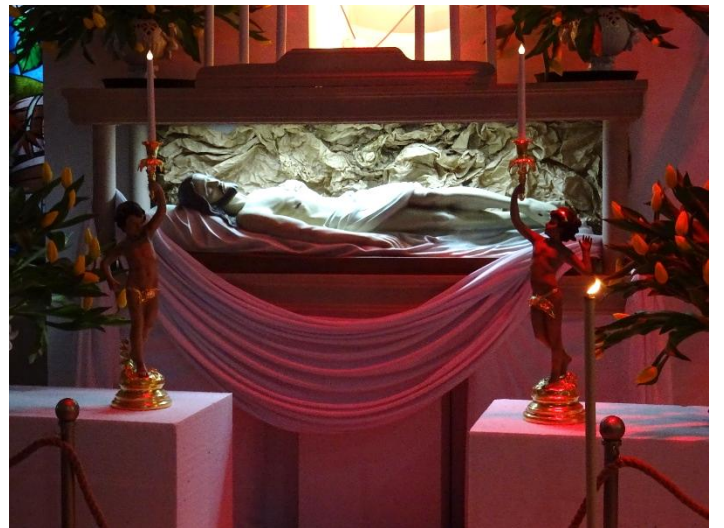
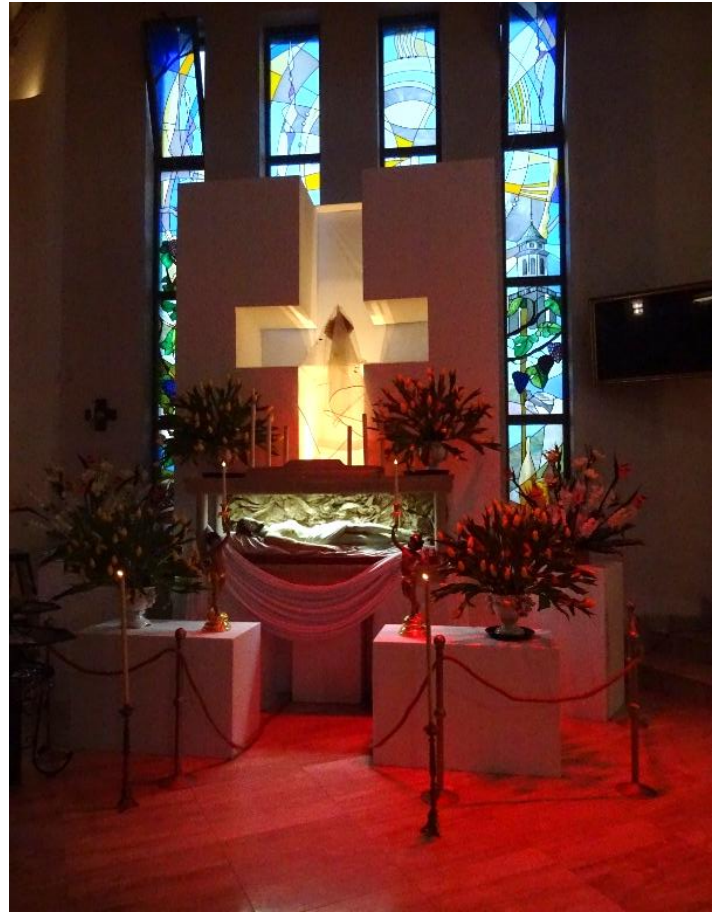
3 kwietnia 2026

Zdjęcia: Maria Paszkowicz

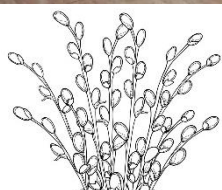

WIELKA SOBOTA

ŚWIECENIE POKARMÓW

4 kwietnia 2026

ŚWIĘCENIE POKARMÓW - RACULKA

Zdjęcia Raculka: Państwo Turzańscy

WIELKA SOBOTA

LITURGIA ŚWIATŁA

Zdjęcia: Maria Paszkowicz

Światło Chrystusa
rozprasza ciemności
Alleluja!

REZUREKCJA

5 kwietnia 2026

Dzień Świętości Życia 2026

Chcą ratować ludzkie życie Podjęli się Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego

W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, która przypada 25 marca, Kościół w Polsce obchodzi Dzień Świętości Życia. Dzień ten jest połączony z Duchową Adopcją Dziecka Poczętego.

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego polega na indywidualnym, modlitewnym zobowiązaniu podjętym w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa 9 miesięcy. Osoba podejmująca modlitwę odmawia jedną dowolnie wybraną tajemnicę różańca oraz modlitwę w intencji dziecka i jego rodziców.

Można dołączyć dodatkowe postanowienia: czytanie Pisma Świętego, adorację Najświętszego Sakramentu, Komunię św., praktyki ascetyczne, a także konkretną pomoc osobom potrzebującym. Należy podejmować postanowienia realne, mając na uwadze indywidualne możliwości ich wypełnienia. Duchowa adopcja dziecka poczętego może być podjęta w dowolnym czasie, również prywatnie w domu, ale zwyczajowo w uroczystej formule zapoczątkowuje się ją w uroczystość Zwiastowania Pańskiego lub inne święto Matki Bożej.

Inicjatorami powstania w Polsce duchowej adopcji byli świeccy skupieni we wspólnocie „Straż Pokoleń” przy paulińskim kościele Świętego Ducha w Warszawie, skąd, co roku, wyrusza piesza pielgrzymka na Jasną Górę. W tej też świątyni 2 lutego 1987 roku zostały złożone pierwsze przyrzeczenia Duchowej Adopcji. Obecnie to Sanktuarium Jasnogórskiej Matki Życia. W Roku Rodziny (1994) Jan Paweł II udzielił Dziełu Krzewienia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego błogosławieństwa, co stało się inspiracją do powołania Centralnego Ośrodka Duchowej Adopcji z siedzibą na Jasnej Górze. Watykański Komitet Obchodów Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 zalecił modlitwę Duchowej Adopcji jako skuteczny środek budowania kultury życia.

Również w naszej wspólnotie parafialnej, w środę 25 marca 2026 r. na Mszy Świętej wieczornej 24 osoby włączyły się w dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

Dziękujemy wszystkim, którzy zdecydowali się włączyć w modlitewne dzieło służby życiu. Wymaga to wytrwałości i systematyczności.

Bóg zapłać.

Redakcja

Za: <https://episkopat.pl/doc/244177.25-marca-Dzien-Swietosci>

Z życia Parafialnego Zespołu Caritas

Rekolekcje dla Parafialnych Zespołów Caritas Głogów 6-8.03.2026

Rekolekcje odbyły się w dn. 6-8 marca 2026r. w Domu „Uzdrowienie Chorych” im. Jana Pawła II przy ul. Novarese 2 w Głogowie. Rekolekcjom przewodniczył Edward Dajczak, biskup senior diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Mówił o Ewangelii jako przesłaniu nadziei. Zwrócił uwagę na niebezpieczeństwa płynące z osądzania drugiego człowieka wspominając słowa św. Augustyna „...nie kochaj w człowieku błędu, lecz kochaj człowieka; człowieka bowiem Bóg stworzył, a błąd człowiek uczynił”. Duchową opiekę nad uczestnikami sprawował ks. Stanisław Podfigórny, dyrektor naszej Caritas. W czasie rekolekcji odwiedził nas bp Tadeusz Lityński, który podziękował za dotychczasowe działanie PZC i nieustawanie w niesieniu pomocy potrzebującym.

KRS: 0000226818

Zachęcamy by 1,5% podatku przekazywać na naszą Caritas Diecezjalną (**KRS:0000226818**), warto, by te fundusze zostały na terenie naszej diecezji i wspierały działania na rzecz osób najbardziej potrzebujących.

Dziękujemy za wzięcie udziału w **Jałmużnie Wielkopostnej**. W szesnastu skarbonkach złożonych przed ołtarzem znalazło się 2 267,57 zł.

W Wielką Sobotę dn. 4 kwietnia 2026 została odprawiona Msza Św. za Darczyńców w podziękowaniu za wspieranie inicjatyw Parafialnego Zespołu Caritas.

Dziękujemy wszystkim Darczyńcom. To dzięki Wam i z pomocą Bożą udaje się nam wypełniać słowa Papieża Franciszka „Zanieście wszystkim wykluczonym ze społeczeństwa czułość i miłosierdzie Boga”.

Parafialny Zespół Caritas

KRZYŻÓWKA PARAFIALNA

Wśród osób, które do 25 kwietnia wrzucą kupon z poprawnym rozwiązaniem hasła krzyżówki wylosowana zostanie nagroda. Nagrodą jest intencja Mszy Świętej. Treść intencji według życzenia nagrodzonego, termin do ustalenia z Księdzem.

Kupony prosimy wrzucać do oznaczonego pojemnika przy stoliku z prasą.

Litery w dolnym narożniku uszeregowane od 1 do 7 utworzą rozwiązanie.

KUPON KRZYŻÓWKA PARAFIALNA KWIECIEŃ 2026

HASŁO

IMIĘ I NAZWISKO

ADRES

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI MARZEC 2026

KOBIETA

Nagrodę wylosowała:

Pani Alicja Marciniak

Gratulujemy!

ROZWIĄZANIA KRZYŻÓWKI MARZEC 2026

Poziomo:

2. MIRIAM
5. GOMER
6. KASJA
9. TABITA
10. SAFIRA
11. ABITAL
12. HAGAR

Pionowo:

1. DEBORA,
2. MARTA,
3. REBEKA,
4. ABIGAIL,
7. SEFORA
8. DALILA
9. TAMAR

Poziomo:

1. Średniowieczna pieśń liturgiczna,
4. W życiu wiernych wyrażenie bólu, którego doświadcza Chrystus,
5. Kanaan jako Obiecana Izraelitom,
6. Świeca woskowa związana z Liturgią Wielkanocną,
8. Duże zabytkowe drzwi do katedry,
10. Wielki przed Wielkanocą,
13. Nastaje po Triduum Paschalnym,
14. Solista pod Ikoną,
15. Krzyżowa na Golgotę,
17. Nieuprzywilejowana strona w Biblii dla kozłów, (Mt 25, 31-46)
20. Wyśpiewywane Żale w Wielkim Poście,
21. Tkanina z Manoppello,
22. Obok postu i modlitwy dar nieoceniony.

Pionowo:

1. Dzień z Liturgią Światła,
2. Miejsce ustanowienia Eucharystii,
3. Był nim Robert Bellarmin,
6. W środku Triduum Paschalnego,
7. ... Sumeryjski, najstarsza miara standardowa XX w. p.n.e., równa 51,72 cm, jak część ręki,
9. Pierwszy dzień Wielkiego Postu,
11. W koszyku na śniadanie Wielkanocne,
12. Była tematem rozmowy Jezusa z Samarytanką przy studni, (J 4, 6-15)
16. Tam skończy drzewo, nie przynoszące dobrego owocu, (Łk 3,9)
18. Poprzednik konia wykorzystywany do orki,
19. Symbol chrześcijańskiej wiary,
20. Objął urząd Prymasa po kard. Stefanie Wyszyńskim,

Opracował: Marek Drewnowski

Nic nie jest tak potrzebne człowiekowi, jak Miłosierdzie Boże

Jan Paweł II

Intencje Żywego Różańca na miesiąc kwiecień

Za kapłanów w kryzysie. Módlmy się za kapłanów przeżywających kryzys powołania, aby doświadczili wspierającej obecności, zrozumienia i modlitwy wspólnoty.

MSZE ŚWIĘTE I NABOŻEŃSTWA

Msza Święta w dni powszednie:

o godz. 7.00 9.00 i 18.00, piątek 16.00-DPS

Msza Święta w niedzielę

o godz. 8.00, 10.00-DPS, 11.00, 12.30 i 18.30

Okazja do spowiedzi - w tygodniu i w niedzielę 30 minut przed Mszą Świętą.

Nabożeństwa

- W każdy wtorek po Mszy Świętej wieczornej Litania do św. Urbana I i uczczenie relikwii św. Urbana I.
- W każdą środę po Mszy Świętej wieczornej Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.
- W każdy czwartek adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy godz. 17.15.
- W każdy piątek o godz. 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego.
- W każdą sobotę o godz. 17.30 – przed Mszą Świętą wieczorną - Nowenna do Matki Bożej Pompejańskiej.
- W każdą niedzielę o godz. 7.40 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Marii Panny.

Pierwsza niedziela miesiąca

Msza Święta o godz. 8.00 w intencji Żywego Różańca i zmiana Tajemnic.

PARAFIALNY ZESPÓŁ „CARITAS”

Prowadzi działalność charytatywną na rzecz ubogich parafian, rodzin wielodzietnych, bezrobotnych i chorych. Zadeklarowane kwoty można wpłacać w każdą II niedzielę miesiąca. Konto: 67 1090 2532 0000 00011729 6727

KANCELARIA

Godziny urzędowania:

środa godz. 8.00-9.00, 16.00-17.00

(sprawy pilne po każdej Mszy Świętej lub przez kontakt telefoniczny)

DUSZPASTERZE

Proboszcz: Ks. Mirosław Donabidowicz

Wikariusz: Ks. Michał Barański

KONTAKT

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA

pw. św. Urbana I

ul. Braniborska 17

65-273 Zielona Góra

tel. 68 320 00 60

adres e-mail: kancelaria@parafia-urban.zgora.pl

Konto Parafii:

ALIOR BANK

Nr Konta: 88 2490 0005 0000 4530 3824 1621

Z PARAFIALNEJ KSIĘGI ...

CHRYZTY:

Pola NIENADOWSKA

Tadeusz Jarosław LEWONIEC

POGRZEBY:

Jadwiga ŻELECH

Genowefa KAPUŚCIŃSKA

Krystyna ŚNIEŻKO

REDAKCJA:

Redaktor naczelny: ks. Michał Barański

Zespół redakcyjny: Marlena Magda-Nawrocka,
Marek Drewnowski, Halina Waszkiewicz,
Zuzanna Junke, Stanisław Matuszewski.

Korekta: Aleksandra Hirnle-Więskowicz

Skład komputerowy: Anna Paszkowicz-Szymczak

Druk: drukarnia XEROtronik, ul Wiśniowa 1,
65-517 Zielona Góra

NA MARGINESIE

